

שקוף!?

דבר העורך

לאחרונה הובאה לידיעת הרבנים שליט"א ידיעות ועדויות אודות ארגון "שקוף". כדרכם הרבנים לא מיהרו לכתוב מכתב, אלא דרשו וחקרו את הדברים היטב, ורק לאחר מכן כתבו דעת תורה על ארגון "שקוף".

בשבוע שעבר פורסם מכתב שכתב אחד מראשי שקוף, ובו כתוב שהטעו את הרבנים, והרבנים חזרו בהם. כמובן שהרבנים לא חזרו בהם, כיון שלא הטעו אותם, והם בעצמם ראו את הדברים הגרועים כתובים בעלוני שקוף, חוץ משאר הדרכים שדרשו וחקרו את הנושא. ראינו לנכון להראות לציבור ציטוטים מתוך העלונים, [כל הציטוטים הם מילה במילה מעלוני שקוף]. וכן טיפה מן הים מהעדויות שיש בידינו. חשוב לציין שהדברים חלקיים מאוד, כי לא את כל הדברים אפשר להביא בציבור. ודי למבין. [הדברים לא נכתבו מפי הרבנים אלא כהבנת הכותב בלבד].

התרפאות בכל מחיר

כדי שימשיכו לבוא לסדנא ולתומכים ולרוקן את כל כספם [לכיסם של ראשי הסדנא] מלמדים אותם שצריך למסור נפש על הריפוי "ולהחליט שאני מרפאה את החיים שלי, יהיה מה שיהיה, ידרוש מה שידרוש, כי צריך כל אדם לרפאות נפשו" "אתה מקבל כוחות על-טבעיים למסור נפש על הריפוי שלך ולוותר על כל מה שידעת עד היום, אפילו על הזהות הדמיונית שלך, אפילו על הקיום שלך". שווה לסבול כל החיים העיקר שבסוף הגעת לשקוף "היום, כשאני מנסה לדמיין שאי מי מאותן מורות או יועצות או מטפלות מקצועיות הייתה מצליחה לקדם אותי, להרגיע את הכאב ולהוביל אותי אל החיים, כפי שהיא מכירה אותם – אני מתחלחלת. הצילו! אם זה היה קורה חלילה, אז איך הייתי מגיעה לרבינו?! השם! איזה נס! איזה נס שאף אחד לא הצליח לעזור לי. איזה נס שכולם לא סבלו אותי ולא הסתדרו איתי וחיפפו אותי והעיפו אותי לבכות בכל הרוחות... איזה נס שנפלתי כל כך למטה!". ואם יש לכם התנגדות לריפוי אז תחזרו בתשובה "לחזור בתשובה פירושו ללמוד להסיר התנגדויות". הריפוי לא נגמר בסדנא אחת או שתיים אלא ארוכה מאוד מאוד "אמנם אנחנו עוד במסע בתוך המנהרה וטרם הגענו לקצה, לא שיערתי שהיא ארוכה כל כך" ועד שתהיה בעצמך תומך [בשקוף...] ודאי לא גמרת את הדרך "למדת שהרפוי האמיתי מתרחש רק כאשר אתה עצמך הופך להיות 'נותן מקצועי' ועוזר לאנשים אחרים להתרפא".

לסיכום: לא פלא שלפי הטענות הרבה מהשקופים תלתיים בסדנא, הרי זה מותר- "כשאתה של השם, מותר לך להיות תלתי. נזקק. פגום וחלש".

מה עושה הסדנא

משתתפי הסדנא משתפים אותנו מה עבר עליהם (מתוך העלונים, אם היינו מביאים גם עדויות היינו צריכים להוציא ספר שלם...) "הייתי באורות. חזרתי הביתה, והדבר היחיד שרצייתי לעשות – זה לגרור את בעלי בכוח למקום הזה" "אני רואה כיצד הסדנא מכניסה את כולם תחת כנפיו של רבינו מתוך רצון ואהבה, למרות שלא אצל כולם זו הייתה התוכנית הראשונית" "רק ראיתי אותי חוזר מהסדנא מפורק ומרוטש ישר למיטה"

בכל סדנא, תכלית הסדנא היא להביא את האדם לעצמאות, לתת לו כלים שיוכל להמשיך את החיים ברוגע בישוב הדעת וכו'. משא"כ בשקוף...

אתה חלש!

התנאי הראשון בשיטת שקוף, שתדע שאתה חלש וזקוק לעזרה, "התיישבנו במקומותינו, כל חברי הקבוצה, ואחרי הקדמה קצרה התחיל בינינו סבב, שבו התבקש כל אחד מאתנו לציין את שמו ולאחריו לומר את המשפט המקומם ביותר ששמעתי מעודי, והוא: 'אני חלש וזקוק לעזרה'". אבל כדי לקבל עזרה אמיתי, אתה צריך לבוא ממקום חלש" "התקפלות איטית, צעד אחד קדימה ושניים אחורה, אל זרועות הכניעה הבטוחה, 'אני חלש, במצוקה וזקוק לעזרה' – איזו הקלה וקירבה וענווה." "רוצה להצליח ללמוד תורה, לקיים מצוות, להיות צדיק? תהיה חלש! תבקש עזרה, תתחנן, רק כך" "להיות חלש זה התפיסה הנכונה שלי על עצמי" ואולי זה גם מקרב את הגאולה... "גאולה ענקית שהתחילה במשפט אחד קטנטן 'אני חלש וזקוק לעזרה'".

פשוט שהעזרה היא אך ורק "שקוף", ואין אף אחד אחר שיכול לעזור לך.

הבלבול ואי ידיעה ג"כ ערך מקודש בשקוף, "בלבול הוא תנאי להתפתחות" "אי ידיעה הוא שער, שמי שלא עובר דרכו – נשאר בחוץ" "מה זה אומר להכנס לתוך הערפל? זה אומר להסכים להיות בחוסר וודאות" "חוסר אונים הוא מתנה מאוד גדולה"

אמון

השלב השני בדרך להשתלטות היא דרישת אמון מלא מיד ובלא תהליך כמו בכל טיפול אחר, הנה קטע מאחת מתוך הרבה עדויות, "הוא הוסיף שעלי לתת אמון מלא בו ובעבודתו, שאין לו אפשרות לתת זמן לתהליך של אמון שיבנה, כי זמננו קצוב. שאמון זה ענין של החלטה ולא של תהליך" והנה קטעים מתוך העלונים "האמון שאני נותן לא תלוי בהתנהגות הזולת אלי אלא בהחלטה שלי לתת אותו" "את חוסר האמון צריך לברר מתוך אמון" "יש לנו את זה, וגם אנחנו יכולים, כמותם במצרים – בלי לשאול שאלות. בלי להקשות קושיות. בלי להבין הבנות. רק ללכת אחרי, בעיניים עצומות ובאהבה בוערת שלא נגמרת. לראות ולהאמין".

נגד החברה

השלב השלישי, לנתק אותך מהחברה. החברה בשקוף היא מוקצה מחמת מיאוס [כמובן חוץ מהחבר התומך משקוף] מדברים שם המון נגד האני החברתי "ככל שהאני החברתי מצליח, האני האמיתי בסכנה" "האני החברתי לא צריך טיפול, הוא צריך חיסול" וכשנשאלו הרי אדם צריך חברה? התשובה היא "החיבור לחיים נמצא בויתור על הצורך לקבל מהחברה. אבל המימוש של החיבור לאמת בא לידי ביטוי בנתינה עמוקה ועקבית – בזוגיות, בהורות, בחברה ולכל העולם".

בדיחות ושטויות

בשקוף מלמדים שהשטויות זה דבר גדול ועצום "לספר בדיחות, לעשות שטויות – דבר גדול ועצום!" "במסגרת הצעקות שהולכות להיכנס להתבודדות שלך את יכולה לשלב כל מיני סוגי קולות, גם של חיות (פרות, חתולים, טווסים וכו') זה ממש יכול לעזור לך לחלץ את האני האמיתי" "להסגר באיזה חדר, להשמיע מוזיקה שמחה ובמשך חמש דקות בכל יום – לרקוד" ולא רק לנו מועיל הריקודים גם ליוסף הצדיק כל ההצלחה שלו היתה בזכות הריקודים "מה סוד ההצלחה של יוסף הצדיק? – שהיה מפזז ומרקד". ותחזיקו טוב בכסא, גם הקב"ה צריך לפעמים קצת בדיחות "שאפילו לקדוש ברוך הוא היה דוד מספר בדיחות!". כל מה שאתם עד היום לא השתתם זה רק בגלל הגאווה והגלות "קצת קשה להודות בזה, אבל האמת היא שהסתייגותנו הבולטת מפני השתטות נובעת מגאווה, מהחשש לאבד את כבודנו המדומה. וזו אחת מתוצאותיה ההרסניות של הגלות ששיבשה לנו את כל המערכות".

עוד מלמדים בשקוף שהדמיונות הם כעין נבואה "בתור ילדים הרשינו לעצמנו להפליג למחוזות חלומיים של דמיון וקסם, חז"ל מגלים לנו שהחלומות שלנו הם אחד חלקי שישים מנבואה!"

הדיבור עם השי"ת

אנחנו מוצאים הרבה בעלונים בדברים שכתבו תלמידי הסדנאות דיבורים להשי"ת בחוצפה ובעזות כגון, "ומה איתך עכשיו", "האם אתה מבין למה אני מתכוונת, אבא", "השם תגיד, אתה רציני?". וכן שנותנים פקודות לקב"ה "אבא, עזר לי, בבקשה. בפקודה". דבר מפליא ביותר זה שלפעמים צריך לגלות לקב"ה סודות, "תגלה לו את הסודות שלך ואז הוא יגלה לך את הסוד שאתה צריך בדרך להתקרב אליו", "רוצה להתודות, לגלות לך משהו, משהו שעד לא מזמן בקושי הסכמתי לגלות אותו אפי' לעצמי. משהו סודי, אבל הוא חוצץ ביננו, עומד ביני ובינך תמיד ומפריע". וכמובן שהקב"ה גם עונה להם "הוא נכנס לי בהתבדדות ישר לתוך הלב ואמר לי את המילים הבאות: עכשיו תקשיבי טוב". "הוא הישיר אלי מבט נוקב מאוד, בלי חכמות ובלי משחקים, ושאל בפשטות" "פתאום אנחנו יחד, הוא ואני. אני מדבר והוא מקשיב, אני מסביר והוא מגיב, אני משכנע, מתרץ, מצדיק, מתלהט – והוא כאן, איתי, לידי, מכיל את הכל ומשיב" אבל אל תדאגו הם מתחשבים בקב"ה ולא מעכבים אותו יותר מדי... "דואג להפעיל את הסטופר, שלא אעכב אותו עם הדיבורים הארוכים שלי. מתחיל בכמה מילות פתיחה מנומסות".

אי לקיחת אחריות על המעשים

אם אתה לא מצליח בעבודת ה' לא נורא, הרי זה בכלל לא תלוי בך, זה משמים "אני אחראי רק על הרצון, כל השאר משמים". "דיייייייי, צרחתי בהתבודדות. אני בסדר! אני מתוק. אני אהוב. בלי צורך להוכיח ולהצליח, בלי תחרות והשוואות. וכן זה בסדר להיכשל ולא להיות מושלם. זה בסדר לאכזב". "השם יתברך לא מתפאר בזה שאתה לא נופל! לא!".

אם יש בך רע, יש לך מצווה דאורייתא לאהוב אותו, "לכן אנחנו מצווים 'ואהבת לרעך כמוך' – תאהב את הרע שלך כי הוא ממך". "תאהב את הרע שלך – כי הרע שלך הוא ממך!".

שקוף במדבר

הנה עדות על מה שהולך בשקוף במדבר

עבודת שקוף, כפי שתוארה מפי גידי דבוש עצמו, היא פשוטה מאוד. זו עבודה שבהחלט ניתן לקבל אותה, ולשלב אותה בעבודת השם ובעבודה רוחנית יהודית. יש בה סיכוי גדול וסיכון גדול. הסיכוי הגדול, הוא להפנים את החשיבות של הרצון, זיכוכו ומיקודו. הסיכון הגדול, הוא להתפתות למחשבה שהאדם שולט בקדוש ברוך הוא, באמצעות טכניקה של התבוננות והתבודדות, צעקות עד לב השמים, והתנפלות על השם יתברך בתקיפות על גבול התוקפנות. הסיכון הגדול הוא להתפתח כמאג, כלומר כמי שפועל במאגיה, כלומר אמגושי בלשון חז"ל, או יותר ידוע בלשון התנ"ך, כמכשף או קוסם. זאת אומרת, גידי דבוש גילה לכאורה, שיטה שיש בה בכדי לאכוף על בורא עולם, את רצונו של האדם. יש כאן כביכול קסם, שמקצר את הדרך הארוכה, שהיא הדרך הארוכה של עבודת מידות ודעות, ורק באמצעות מיקוד הרצון, התכוונות בתפילה, תוך זעקות עד לב השמים, יתקיים רצונו של האדם.

בתוך כל התכנסות עם גידי דבוש וצוותו, כשהוא סולן יחידי על בימת האמן והמנחה, אין שיח כנה ואמיתי בין הקהל לבין המורה הכריזמטי. אין מקום לשאלות, לקושיש, לשקלא וטריא. כמשתתף בפעם הראשונה בסדנה, הייתי מוקף בחסידי גידי דבוש. כל פעולה של גידי עצמו, וכל פעולה שהוא הטיל על מי מהמשתתפים, או על הקהל עצמו, דינה להתבצע מייד ובדיוק מרבי. הקשר היחידי המתקיים בין גידי דבוש למשתתף, הוא עיצוב החשיבה והדיבור של המשתתף על-ידי גידי. המשתתף חייב לקבל באופן מלא את הפתרונות והאבחון של גידי, כתורה מסיני, וכתוצאה מכך, עליו להתחייב לפעולות מסוימות, שהחסידי לוקח עליו, ולעמוד בהם בהחלטיות מיידית. אין כאן תהליכות, אין תהליך, אין עבודה רגשית, אין עיכול נפשי, אין משמעות לקשרים זוגיים או אחרים, כל העניין הוא לבצע את ההנחיות ואת ההתחייבויות, ללא עוררין. כל מי שגילה אי-נוחות או השמיע קולות אחרים, הורחק מהכינוס, בהוראת גידי דבוש, לעין כל, באמצעות המיקרופון וצוות הסדנה. לאחר סיום כינוס, נעלם גידי דבוש לחדרו, ואין עימו שיג ושיח, כאדם אל אדם המבקש לשאול ולהעמיק ולהתלבט עימו.

חקירה צולבת

את העבודה בקהל, משלימה עבודה בקבוצות קטנות יותר, בהנחיית תומך. השתתפתי בקבוצה כזו, בהנחיית התומך נועם שרעבי. נשאלנו מי רוצה לשתף, ועל מה רוצה כל אחד לעבוד בעת הזאת. התנדבתי בין הראשונים, ושיתפתי את מסלול חיי... כיוון שלא התפתחתי מספיק ביכולת קבלה והכלה. התומך החל חקירה צולבת, תוקפנית ואלימה כלפי, תוך מגמה ברורה להיברך אותי, לחשוף אותי, דווקא בנקודות החולשה שבי, תוך דחיקתי לעמדה מתגוננת, שנמצאת במתקפה חזיתית בלתי פוסקת. שיטת החקירה של התומך, יצרה אווירה לחוצה, לא נעימה, בקבוצה הקטנה, וכשהסבתי את תשומת ליבו לכך, הוא הטיל את מלוא כובד משקלו כמנחה, לסלק כל התנגדות שלי לתוקפנותו ולשימוש שלו במילים אלימות כלפי, כגון: אני אקרע אותך. אני שמי הבדואי, ואני ידוע כמי שיועד לטפל במקרים קשים. החקירה של התומך, מטרתה ליצור חשבון נפש נוקב וחסר פחד בקרב המשתתף, כל זה נעשה ללא רכישת אמון המשתתף, ללא תהליך הכנה ותמיכה נפשית, באלימות מילולית ורגשית, תוך הכנסת המשתתף והקבוצה להלם נפשי. כמטפל מוסמך ומנוסה, זיהיתי את התומך, כחסר כל הכשרה טיפולית אחראית ועמוקה, אשר עוסק באופן פראי בנפש האדם, בגסות רוח, שהרגישות והעדינות הם ממנו והלאה. עצמאות החשיבה, התהליך האישי שחוויתי עד הסדנה ובמהלכה, לא עניינו את התומך, כקליפת השום. הבנתי שמדובר בתומך שטוף מוח, שעוסק בשטיפת מוח, ללא כל מודעות למה שנעשה לו ומה שהוא עושה למשתתף. הבנתי שמדובר בשיטה אלימה ומסוכנת, שיש בה גרעינים של אמת, אך אין בה ידע רוחני אמיתי, ולא גישה טיפולית או אימון רגשי או טיפולי, מכל סוג שהוא. מדובר על אילוף מוחות ונפשות. במקרה שלי, זיהה אותי התומך, כמשימה של אילוף הסורר. אילוף, שכמובן, לא עלה בידו. גילי הבוגר והמתקדם, ניסיון חיי, עצמאות וחירות המחשבה והרגש שבי, הרגישו את התומך, שממש יצא מכליו, בכדי לבודד אותי, להעלות אותי על המוקד, ולנצח אותי בכוחו ובכוחה של קבוצה. אני שמח שלמדתי מניסיון זה, את ההפך, כלומר שהמצב המיוחד אליו נקלעתי, העצים בי את ההכלה ואת הקבלה העצמית, באופן שלא יסולא בפז. על אפו ועל חמתו של התומך הפראי, ולשמחתי כי רבה עד מאוד.

לתגובות

4000852@gmail.com